

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Русе, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Пламен Дочев
Явор Влахов

при участието на секретаря Вероника Якимова
в присъствието на прокурора Р. Вл. Г.
като разглежда докладваното от Пламен Дочев Въззивно административно
наказателно дело № 20234500600607 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI НПК.

Образувано е по протест на Районна прокуратура-Русе срещу
Решение № 188 от 22.03.2023 г., постановено по АНД № 2339/2022 г. по описа
на РС, 9-ти състав, с което обвиняемият К. Д. Х. е признат за невиновен и
оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.
343, ал. 1, б "б", пр. 2, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 04.08.2020г. в град
Русе, бул. „България“, Т-образно кръстовище с третокласен път № 501 /Русе-
Бяла/, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „Мазда
Премаси“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.
5, ал. 2, т. 1 ЗДвП да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници
в движението, каквито с пешеходците и водачите на двуколесни пътни
превозни средства и чл. 50, ал. 2 ЗДвП като на кръстовище, на което единият
от пътищата е сигнализиран като път с предимство, не пропуснал пътно
превозно средство - мотоциклет Хонда ХРВ 750 Африка, с рег. № *****,
управлявано от К.В.Ц., което се е движило по пътя с предимство и този начин
причинил по непредпазливост средна телесна повреда на К.В.Ц. от град Русе,
изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник за

срок повече от тридесет дни; сътресение на мозъка, без наличие на обективна неврологична симптоматика; разкъсване на сухожилието на дълга глава на мускул бицепс брахии на лява мишница, наложило оперативна интервенция и на основание, като на осн. чл. 378, ал. 4, т. 2 НПК го **оправдал** по повдигнатото му обвинение за извършено от него престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

С депозирания първоначален протест, подаден в законовия срок, се аргументира несъгласие с първоинстанционното решение, като се твърди, че същото е незаконосъобразно. Акцентираща се върху твърдението, че РРС е приел в мотивите си към решението и е посочил, че е назначил допълнителна автотехническа експертиза приел е и кредитирал като компетентно и обосновано заключението и, по която в. лице е дало такова, че от мястото от което е потеглил автомобилът управляван от обвиняемия до мястото, където се е нарушило устойчивото движение на мотоциклета лекият автомобил е изминал не по-малко от 35 метра и е достигнал скорост 33,1 км/ч. при нормално ускорение и скорост от 40.3 км/ч. ако е потеглил е голямо ускорение. Дадено е заключение, че опасната зона за спиране на мотоциклета при движение със 70 км/ч. е 60.7 метра, а при движение с 80 км/ч. е 74.5 метра.

РРС в мотивите си посочил, че при предходно разглеждане на делото от друг състав, вещото лице в заключенията било посочило, че била налице минималната безопасна странична дистанция между двете превозни средства при разминаване в конкретната пътна ситуация- от 0,83метра,като вещото лице обосновало извода, че водачът на мотоциклета - Ц. е имал достатъчно свободно разстояние мотоциклетът да премине вдясно, покрай лекия автомобил и причината за настъпване на произшествието от технически характер са действията на водача на мотоциклета.

В заключението по назначената допълнителна автотехническа експертиза вещото лице е посочило, че в момента, в който лекият автомобил е започнал да навлиза в най-дясната пътна лента, в която се е движил мотоциклета, същият се е намирал на разстояние 82.4 метра ако се е движил със 70 км/ч., както посочва първоначално свидетеля Ц. и респективно 94.2 метра, ако се е движил с 80 км/ч., както посочва в съдебно заседание по настоящото производство и съответно опасните зони за спиране на същия са били 60.7 метра и 74.5 метра, което според вещото лице обосновава извода, че свидетелят Ц. е имал техническа възможност да предотврати настъпилото ПТП, чрез спиране.

РРС в мотивите е посочил, че не кредитира свидетелските показания на св.Ц., тъй като същите били напълно опровергани от заключението по назначената допълнителна автотехническа експертиза. РРС е посочил, че кредитира напълно обясненията на обв. К. Х. и на свидетелите Д. К.Х. и С.Г. Х.а, тъй като свидетелските им показания напълно се подкрепят от заключението на вещото лице, изготвило първоначалната и допълнителните съдебно автотехнически експертизи.

В мотивите си РРС посочил, че е невъзможно да бъде безспорно

установено и доказано, както скоростта, с която се е движил мотоциклета, така и разстоянието от което обв.К. Х. е възприел движещия се по пътя с предимство свидетел Ц..

РРП счита, че за да обоснове този извод съдът е посочил, че в заключението на вещото лице, в момента, в който лекият автомобил е започнал да навлиза в бул. „България“ мотоциклета се е намирал на разстояние 147,7 метра, ако се е движил със 70 км.ч. както посочва първоначално свидетеля Ц. и респективно 168.9 метра, ако се е движил с около 80 км.ч., както посочил пострадалият в съдебно заседание на 15.02.2023г. Вещото лице е приело, че при тази видимост от около 150 метра, ако пострадалият се е движил със скорост 80 км/ч., то обвиняемият, в момента, в който е навлязъл в бул. „България“, не е имал обективна възможност да възприеме пострадалия и респективно за него не е възникнало задължение да го пропусне като МПС движещо се по път с предимство.

С протеста РРП не споделяла така направените изводи на съда, като съображенията и за това са следните:

От заключението на назначената по делото автотехническата експертиза се било установило, че водача на лекия автомобил „Мазда - Премаси“ е имал техническа възможност да види мотоциклета и да го изчака да премине. В заключението на вещото лице е посочено, че „геометричната видимост“ към кръстовището от мястото, откъдето е приближавал мотоциклета е около и над 150 м. В заключението е посочено че мотоциклетиста бил на 147.6 метра в момента в който обв.К.Х. навлязъл в пътя с предимство. Същата видимост имало и от мястото, откъдето е навлязъл л.а. „Мазда Премаси“ надясно към приближаващите по южното платно за движение на бул. „България“ превозни средства. Свидетеля К. Ц., се движел със скорост 70 км/ч. Обв.К.Х. се движел със скорост 31 км/ч или за 1 секунда бил изминал 9.2 метра, като в същото време водача на мотоциклета е изминал за една секунда 19.44 м. Вещото лице е посочило, че мотоциклетиста се движил 2.09 секунди с нарушено устойчиво движение, и били изминали 7.6 сек. след възникване на опасността на мотоциклетиста до падането на пътното платно.

Което именно обосновавало виновното поведение на обв.К.Х..

Според Районна прокуратура-Русе показанията на св.Ц. следва да бъдат кредитрани, тъй като се подкрепят от останалите събрани в съдебно заседание доказателства и от заключенията на всички автотехнически експертизи.

С протеста и допълнението към него не се иска събиране на нови доказателства.

С определението си, постановено по реда на чл. 327 от НПК, въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага изслушване на вещи лица, поради което и не бе проведено въззивно съдебно следствие.

В хода на съдебното производство пред въззивната инстанция, представителят на Русенската окръжна прокуратура поддържа подадения протест и допълнението към него по изложените в тях съображения иска повторна САвт.ТЕ. Пледира за осъдително решение, като изразява несъгласие с правните изводи на РРС.

Процесуалният представител на обвиняемия адв. С. оспорва депозирания протест срещу първоинстанционното решение, намирайки същия за неоснователен и като такъв моли въззивния съд да го остави без уважение и да потвърди решението на РРС, като обосновано и законосъобразно.

РОС като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на [чл. 314 от НПК](#), намира за установено следното:

Производството пред първата инстанция е протекло по реда на диференцираната процедура по Глава XXVIII НПК при внесено постановление на прокурор при РРП с предложение за освобождаване на обвиняемото лице от наказателна отговорност по реда на [чл. 78а от НК](#). За да постанови обжалваното решение, с оглед спецификата на особените правила, установени в Глава XXVIII НПК, първостепенният съд надлежно е приобщил събраните на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства на основание [чл. 378, ал. 2 от НПК](#).

ПО ФАКТИТЕ:

Видно от мотивите към протестираното решение, РРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият **К. Д. Х.**, роден на 17.12.1957 г. в с. Горно Абланово, област Русе, живущ в гр. Русе, ул. *********, български гражданин, със средно образование, женен, работи, ЕГН: *********, неосъждан.

Обвиняемият е правоспособен водач на МПС, категории „А, В, СЕ, М, С, АМ, ТКТ и ВЕ“.

На 04.08.2020г., около 17,00 часа, обвиняемият К. Д. Х. управлявал лек автомобил марка „Мазда“, модел „Премаси“, с рег. № *********, като се движел по път № 501, в посока от кв. „Средна кула“ към град Русе, когато достигнал до „Т-образно кръстовище, образувано между път № 501 ул. „Св. Д. Басарбовски“ и бул. „България“, което било сигнализирано с пътен знак „Б 1“ - „Пропусни движещите се по пътя с предимство !“. Заедно с него в автомобила му пътували неговата съпруга - свидетелката С. Х.а, която била на предна дясна седалка и дъщеря му - свидетелката Д. Х.а, която пътувала на задна дясна седалка на управлявания от обвиняемия лек автомобил. Участъкът от пътя на бул. „България“ в района на кръстовището бил прав, с гладко асфалтово покритие, с едрозърнест строеж, без повреди и неравности. В тази си част бул. „България“ бил с три ленти за движение, като лявата и средната лента били широки 3 метра, а дясната 3,4 метра. Платното за движение било сухо, а видимостта е била нормална. Геометричната видимост от кръстовището към приближаващите от дясно моторни превозни средства била около и над 150 метра

На кръстовището, пред автомобила управляван от обвиняемия имало два автомобила, които изчаквали да навлязат в бул. „България“. След като потеглили, същите навлезли едновременно на бул. „България“, съответно в лява и средна лента за движение. Веднага след тях на бул. „България“

навлязъл и обвиняемия с управлявания от него автомобил като същият навлязъл и заел най-дясната пътна лента.

По същото време по бул. „България“, в посока ГКПП „Дунав мост“, в лявата част на дясна пътна лента се движил пострадалият К. Ц., с управлявания от него мотоциклет „Хонда ХРВ 750“, с рег. № *****. Същият се движил със скорост 70-80 км/ч.

След като достигнал управлявания от обвиняемия лек автомобил, който в този момент вече бил заел най-дясната пътна лента, пострадалият Ц. направил опит да заобиколи от дясно лекия автомобил, при което предната му гума закачила бордюра на пътя, което нарушило устойчивото движение на мотоциклета и същият паднал на дясната си страна и десния банкет без да е налице съприкосновение с управлявания от обвиняемия лек автомобил.

От заключението на назначената и изготвена в хода на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза по писмени данни, чието заключение съдът кредитирал като компетентно и обосновано, се установява, че пострадалият е получил следните увреждания: сътресение на мозъка, без наличие на обективна неврологична симптоматика. Разкъсване на сухожилието на дългата глава на мускул бицепс брахии на лявата мишница, наложило оперативна интервенция. Посочено е от вещото лице, че описаните увреждания са резултат от действието на твърди и тъпи предмети и могат да бъдат получени при ПТП на 04.08.2020г. и е дадено заключение, че установените увреждания следва да се преценяват по медико-биологичния признак - трайно затрудняване на движението на ляв горен крайник, за срок повече от тридесет дни.

В хода на досъдебното производство е била назначена и изготвена съдебна автотехническа експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано, съгласно което опасната зона за спиране на мотоциклета, управляван от пострадалия е била 60,7 метра, а отстоянието на което се е намирал мотоциклета от мястото, където се е нарушило устойчивото му движение е 131,75 метра и пострадалият е имал техническа възможност да предотврати произшествието, чрез спиране. Посочено е от вещото лице, че от техническо естество причината за настъпване на произшествието са действията на пострадалия Ц., при които се е нарушило устойчивото движение на мотоциклета и последния е навлязъл в десния банкет. Дадено е заключение, че лекият автомобил, управляван от обвиняемия се е движил с около 36,9 км/ч. непосредствено преди произшествието, а мотоциклетът, управляван от пострадалия се е движил с около 70 км/ч.

При предходното разглеждане на делото от друг състав на Районен съд - Русе е била назначена допълнителна автотехническа експертиза, чието заключение съдът кредитирал като компетентно и обосновано, по която вещото лице е дало заключение, че е била налице минималната безопасна странична дистанция между двете превозни средства при разминаване в конкретната пътна ситуация, която е 0,83 метра, от което вещото лице е обосновало и извода, че е имало достатъчно свободно разстояние

мотоциклетът да премине вдясно, покрай лекия автомобил и причината за настъпване на произшествието от технически характер са действията на водача на мотоциклета.

В хода на разглежданото производство пред РРС е назначена допълнителна автотехническа експертиза, чието заключение съдът е кредитирал като компетентно и обосновано, по която вещото лице е дало заключение, че от мястото от което е потеглил автомобилът управляван от обвиняемия до мястото, където се е нарушило устойчивото движение на мотоциклета лекият автомобил е изминал не по-малко от 35 метра и е достигнал скорост 33,1 км/ч. при нормално ускорение и скорост от 40,3 км/ч. ако е потеглил с голямо ускорение. Дадено е заключение, че опасната зона за спиране на мотоциклета при движение със 70 км/ч. е 60,7 км/ч., а при движение с 80 км/ч. е 74,5 км/ч.

Вещото лице е посочило, че в момента, в който лекият автомобил е започнал да навлиза в бул. „България“ мотоциклета се е намирал на разстояние 147,7 метра ако се е движил със 70 км/ч., както посочва първоначално свидетеля Ц. и респективно 168,9 метра, ако се е движил с 80 км/ч., както посочва в съдебно заседание от разглежданото понастоящем производство пред първа инстанция.

Вещото лице е посочило, че в момента, в който лекият автомобил е започнал да навлиза в най-дясната пътна лента, в която се е движил мотоциклета, същият се е намирал на разстояние 82,4 метра ,ако се е движил със 70 км/ч., както посочва първоначално свидетеля Ц. и респективно 94,2 метра, ако се е движил с 80 км/ч., както посочва в съдебно заседание пред РРС и съответно опасните зони за спиране на същия са били 60,7 метра и 74,5 метра, което според вещото лице обосновава извода, че свидетелят Ц. е имал техническа възможност да предотврати настъпилото ПТП, чрез спиране.

Изложената фактическа обстановка е приета за безспорно установена въз основа на приобщените по реда на [чл. 378, ал. 2 от НПК](#) доказателства и доказателствени средства.

РРС не е кредитирал показанията на свидетеля Ц., в частта им, че когато лекият автомобил е навлязъл в бул. „България“, свидетелят Ц., заедно с управлявания от него мотоциклет се е намирал на 30 метра от него, тъй като в тази им част показанията на този свидетел напълно се изключвали от заключението на вещото лице. Напълно опровергани от заключението на вещото лице били и показанията на свидетеля Ц., дадени в съдебно заседание, че след като е навлязъл в бул. „България“ лекият автомобил е спрял в средната пътна лента, в който момент свидетелят се е намирал на разстояние 8-10 метра от автомобила, тъй като съгласно заключението на вещото лице технически не е възможно конкретната пътна ситуация да се е развила по този начин, както е посочил свидетеля Ц. в съдебно заседание на 15.02.2023г.

РРС е кредитирал и показанията на свидетелите Д. К.Х. и С.Г. Х.а, въпреки възможната им заинтересованост, предвид близките им отношения с обвиняемия, тъй като както обясненията на обвиняемия, така и показанията на свидетелите Д. Х.а и С. Х.а, напълно се подкрепяли от заключението на

вещото лице, изготвило първоначалната и допълнителните съдебноавтотехнически експертизи.

Гореизложената фактическа обстановка принципно се споделя от настоящата въззивна инстанция .

Въззивният съд възприе, подобно на първия съд и кредитира изцяло събраните в хода на досъдебното и съдебното производство доказателства. Възприема и изводите на изготвената в първата процесуална фаза САвТЕ, както и заключението на изготвената в хода на съдебно следствие пред РРС допълнителна САвТЕ.

ПО ПРАВОТО:

РОС намира за правилна позицията на РРС ,че съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, която по своята същност е развитие на един от основните принципи, на които се гради наказателния процес, а именно принципа за невиновност, залегнал в чл. 16 НПК, съдът може да признае обвиняемия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин.

Изводите на РРС относно настоящия случай, оценката на доказателствената съвкупност по делото ,че не е в състояние да обоснове единственият възможен и лишен от всякакви съмнения извод, че причината за настъпилото ПТП е нарушение на правилата за движението по пътищата от страна на обвиняемия, което да се намира пряка причинно-следствена връзка с настъпилите увреждания на пострадалия са законосъобразни.

Правилно РРС е акцентирал върху заключението на вещото лице,за момента, в който лекият автомобил е започнал да навлиза в бул. „България“ мотоциклета се е намирал на разстояние 147,7 метра, ако се е движил със 70 км/ч., както посочва първоначално свидетеля Ц. и респективно 168,9 метра, ако се е движил с около 80 км/ч., както посочва същия в съдебно заседание на 15.02.2023г., което от своя страна обосновава извод, че при видимост от около 150 метра, ако пострадалият се е движил със скорост 80 км/ч., то обвиняемият, в момента, в който е навлязъл в бул. „България“, не е имал обективна възможност да възприеме пострадалия и респективно за него не е възникнало задължение да го пропусне като МПС движещо се по път с предимство.

РОС намира извода за невъзможността да бъде безспорно установено и доказано, както скоростта, с която се е движил мотоциклета, така и разстоянието от което същият обективно е могъл да бъде възприет от обвиняемия, въз основа на които обстоятелства да бъде установено дали обвиняемият е имал обективна възможност да възприеме движещото се по пътя с предимство МПС води до недоказаност на обвинението за верни и правилни от гледище на закона,както и формалната логика.

Правилно е посочено ,че изискването на чл. 303, ал. 2 НПК, колкото и висока да е степента на вероятност едно лице да е автор на престъпление, това си остава вероятност и не може да създаде твърдо и окончателно, изключващо всяко съмнение вътрешно убеждение на съда относно главния

факт, подлежащ на установяване по делото и да изключи, каквито и да било противни изводи, освен единственият възможен, а именно, че обвиняемият е осъществил състава на престъплението, за което е предаден на съд.

РОС счита, че в съответствие със закона РРС е признал подсъдимият за невинен и го оправдал по повдигнато му обвинение за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б”, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК, а именно, за това, че на 04.08.2020г. в град Русе, бул. „България“, Т-образно кръстовище с третокласен път № 501 /Русе-Бяла/, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „Мазда Премаси“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗДвП да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито с пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства и чл. 50, ал. 2 ЗДвП като на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, не пропуснал пътно превозно средство - мотоциклет Хонда ХРВ 750 Африка, с рег. № *****, управлявано от К.В.Ц., което се е движило по пътя с предимство и този начин причинил по непредпазливост средна телесна повреда на К.В.Ц. от град Русе, изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник за срок повече от тридесет дни; сътресение на мозъка, без наличие на обективна неврологична симптоматика; разкъсване на сухожилието на дълга глава на мускул бицепс брахии на лява мишница, наложило оперативна интервенция.

При този изход на делото с основание сторените в хода на досъдебното и съдебното производство пред РРС разноси следва да останат за сметка на държавата.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 338, във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, РОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА № 188 от 22.03.2023 г., постановено по АНД № 2339/2022 г. по описа на РС, 9-ти състав .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____